

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, ne frankirana pisma se ne sprejemajo. V njih ne sme biti ničesar, kar bi se posluževali telefona tiskarne štev. 43.

ZARJA

„Pravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsa leta naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno - hranilničnega računa št. 64139.

To so narodnjaki!

Pred seboj imamo knjigo, ki je prav kar zagledala luč tega sveta in ki bi imela biti „kažipot“ za Goriško 1908. Ta „guida“ je „Parte terza della Guida Generale delle Provincie Adriatiche Orientali“ — „Goriziano“ — 1908., izdali Mora & C.

Ko bi se vsaj imenovala „delle Provincie Austriache sull'Adria“, toda tisto delle „Provincie Adriatiche Orientali“ nam zveni — odkritosrečno rečeno — malo preveč italijansko. Tako se zdi nam. Za to bi mi tudi mislili da ta „guida“ ne sprejema prav nič slovenskih oglasov, ker bi s tem laška publika morala priti do znanja, da živijo v „orjentalnih jadranskih provincijah“ tudi... Slovani in to je nekaterim Lahom v teh „provincijah“ zelo... nevšeč. In vendarle vidimo, da laški „kažipot“ za Goriško deželo („Goriziano“) sprejema prav rad tudi oglase slovanskih tvrdk, ker so... najbrže slano plačani. Tu vidiš slovanske obrtnike, trgovce itd.

Sicer temu se ne čudimo; gšeft je gšeft in ostane gšeft. Čudimo se le, da čitamo v „guidi“ per il „Goriziano“ oglase tudi takih strank, ki so, kar se tiče jezika, v kolikor smo do zdaj mislili naravnost intransigentne! Svojim očem nismo hoteli verjeti, ko smo zagledali na str. 430:

„Edinost“, giornale sloveno quotidiano politico“ itd. kjer se hvali, da je po uradnem listu (dopo la gazzetta ufficiale) najstarejši list v Trstu in zelo pripraven za reklamo. „L' „Edinost“ è il giornale più adatto per la réclame“, itd. itd.

„Balkan“, giornale croato quotidiano itd., pravi tudi da je zelo razširjen in se priporoča Lahom za blagohotno reklamo: „Il „Balkan“ è il più efficace giornale per la réclame itd. itd.

Vse to v izključno laškem jeziku. Zares „Edinost“ in „Balkan“, smo hoteli reči: Slovenac i Hrvat za uvijek brat i brat v... laškem jeziku.

Tudi „Trščanski Lloyd“ berači v izključno laškem jeziku za „inserzioni“ (ogläse), toda se vsaj lahko opraviči da je trgovsko-obrtno glasilo, med tem ko se prva dva „brata“ bahata, da sta politični glasili. Ker povrh, tega pravita oba na isti strani, da sta „najbolj primerna“ za ogläse, res ne vemo, komu bi verjeli!

LISTEK

SIN.

Iz življenja delavcev. Spisal V. R.

Slava Bogu v višavah!...

Na koru je zabučalo, zvonovi so zazvonili in nekaj kakor veličasten slavospev je zaplulo čez mesto na krilih toplega pomladnega vetra. Kakor bi se gubila žalost, ki je ležala ves veliki teden nad mestom, so se trgali oblaki in med njimi se je pokazal košček neba. Skozi okno je posijal zlat solčni žarek v cerkev in pregnal vse sence, ki so ležale po kotih, oltarjih in v človeških sreih.

Začutila ga je tudi slepa starka, začutila je njegovo gorkoto in solze ganotja so ji prišle v ugasle oči. Ni videla luči in one velike sreče na obrazih, a čutila jo je, in njeno srce je zatrepetalo v nepokoju.

Sklonila je sivo glavo, močnejše stisnila palico in vroča prošnja je vstala iz njenih prsi.

— O Bog, sina mi daj! Vrni mi ga, vrni mi njegovo ljubezen, daj mi, da ga po letih zopet stisnem na srce!... Oče naš, kateri si v nebesih...

Vmes pa se je pela „Slava“ in trobente so donele in njih glas je kipel do neba, orglje so se glasile veselo, kakor še nikoli in glasi vijolin so se dvigali med to zmagoslavno melodijo kvišku kakor molitev iz drobnih boječih otroških src...

Na str. XVIII. istega „Kažipota“ se priporoča „narodna“ tiskarna Laginja i drug v Pulju in sicer: na prvem mestu v laškem jeziku; na drugem mestu v hrvaškem, na tretjem v nemškem jeziku.

Mi res ne vemo, od kedaj je toliko Nemcev na Primorskem, da se mora „narodna“ tiskarna priporočati extra tudi po nemško, toda „narodni“ gospodje bode to že znali.

V laškem oglasu čitamo „Deposito di tutte le stampiglie per l'i. e. r. Marina di guerra e per l'esercito“, v nemškem „Drucksorten für die k. u. k. Kriegsmarine und Landestruppen u. s. w.“ v hrvaškem: Skladište vojniških, općinskih, crkvenih itd. tiskanic.

Torej „cerkvene“ tiskovine priporoča Laginja i dr. le Hrvatom in še tem le po vojaških in občinskih.

Sicer naj gg. okoli „skoro najstarejšega“ trž. dnevnika in drugi ne mislijo, da jim mi Bog ve kako zamerimo. Ko bi mi kaj takega storili, bi se nam smelo zameriti, toda njim, kdo bo kaj zameril.

Samo to Vas prosimo: Ne zamerite ni vi nikoli katoliškemu duhovniku, če se tuintan iz objektivnosti poslužuje z Lahi laškega jezika.

Če smete vi beračiti oglase v laškem jeziku zavoljo mamona, bo smel tudi duhovnik reševati duše v laškem jeziku zavoljo Boga!

(Pa ne postanejo naše dežele tako „italijanske“? Op. stavca.)

Političen pregled.

Avstrija.

Te dni zborujejo razni odseki državnega zbora. Dne 16. marca se pa snide poslanska zbornica, ki bo rešila najprej vladno predlogo glede vojaških novincev in se potem takoj lotila državnega proračuna. Največje in najvažnejše vprašanje, ki se bo imela z njim baviti zbornica, je splošno starostno zavarovanje, toda predpriprave za ta zakon še niso tako dozorele, da bi mogla ta predloga biti parlamentu predložena že v pomladnem zasedanju. Predložila se bo šele jeseni. Za budgetno posvetovanje bo potreba več tednov. V prihodnjem zase-

In zapuščeno njeno srce se je vdalo popolnoma molitvi, polagoma je prišlo zaupanje in velika sladkost in vdanost vanje in bila je gotova, da njena prošnja in njeno brezmejno hrepenjenje ne bo zastoj.

Popoldne je sedela kakor po navadi ob stopnicah cerkve svetega Antona. Na tleh pred njo je bil lesen zabojček s škatlicami vžigalic. Pristopil je tu in tam kdo, vzel škatljico, ji stisnil krajcar v roko in šel dalje.

Šumelo je mesto naokoli, mnogo ljudi je hodilo po ulicah in v gorkem zraku je trepetalo skrito pričakovanje. Doli v kanalu je pel deček napolitansko pesem polno hrepenjenja in ognja; nemara je slonel ob robu jadrnice in gledal v morje, ki se je svetlikalo v solnetu in rahlo pljuskalo v pisane boke.

Tudi v starkinem srcu je bil pomladanski dan, poln velikonočnega pričakovanja, a tako skrivnostnega in nemirnega kakor še nikdar ne.

Počasi je izginjala tema izpred njenih oči, lepe in drage podobe so vstajale pred njo, žive in resnične, kakor so bile v nekdanjih časih.

Potihnil je za njo šum mesta, ni več slišala korakov mimogredočih, pesem se je izgubila nekam daleč — le spomini so oživel in jo objemali.

Videla je svoje nekdanje mirno in prijazno stanovanje. Dvoje sobic je bilo, vsaka z enim oknom, iz katerih se je videlo čez strehe in dim-

danju bodo prišli na vrsto: novela k državljskemu zakoniku, reforma poslovnika in zakon o trgovinskih pomočnikih.

Hrvaška.

Z novim banom Rauch-om Hrvatje niso zadovoljni. To je posebno pokazal v sprejem bana, pri katerem ni manjkalo piskanja in gnjilih jajc. — Narodna stranka, na katero je prejšnji ban Rakodczay toliko upal, se je razpustila in se ne udeleži deželnozborskih volitev. Baron Rauch pa hoče organizirati svojo novo „Unionistično stranko“. A že sedaj se javljajo težkoče. Na Srbe ne more računati, ker mu odločno nasprotujejo, prav tako tudi ne na Tomašičeve pristaje. Gotovo je, da Rauch pri bodočih volitvah še ne dobi večine. Razpustiti nameravajo sabor dvakrat in tudi trikrat, da dobi Rauch večino. Sodi se, da čakajo Hrvaško burni časi.

Sveta vojska proti Evropeem v Maroku.

Novi sultan Muley Hafid je proglasil sveto vojsko osobito proti Francozom. Sultan upa, da kmalu pribori Casablanceo in Meduino. Zapustil je svoj tabor pri Elkenacerju in prodira proti Savtjasu, da prične vojsko s Francozi. Sveta vojska se napoveduje proti „gjavrom“ po celem Maroku. Ni izključeno, da nastopijo fanatizirani mohamedanci proti Evropcem v celi severni Afriki.

Ruska duma

Ruska duma se je te dni zopet sešla. Razpravlja o jako važnih zakonskih načrtih.

Anarhistični napad na vojno brodovje preprečen.

Iz Rio de Janeiro poročajo: Tukajšnja policija je odkrila velikansko anarhistično zaroto proti ameriškemu vojnemu brodovju (16 bojnih ladij), ki iz Hampton Roada plove proti San Franciscu pod poveljstvom generala Ewansa. Zarotniki so nameravali v janeirski luki vtihotapiti, se na ladje ter jih z bombami razstreliti v zrak.

Naročajte in azširjajte

„ZARJO!“

nike vun na zelene hribe za mestom. Pod oknom kuhinje pa je bil miren in tih vrt.

Prijetno življenje je bilo to. Sin jo je ljubil in le malo je pogrešala moža, ki ji je bil umrl že pred leti. Tu in tam se je res spominjala nanj in v žalostnih dneh so ji prišle solze v oči ob tem premišljevanju — a prišel je Francelj, pogledal ji z zvestimi, otroškimi očmi v obraz in prešla je vsa žalost.

„Glejte, mati, moje roke! Prej bodo omagale, kakor da bi vas jaz zapustil. Nikar ne žalujte preveč po očetu!“

Prešla je žalost in zaupanje v sina jo je potolažilo in razveselilo.

Tako sta živela leto za letom. Sin je delal v tvornici železa, priden in zvest je bil in postal kmalu mojster. Ona pa je gospodinjala.

Jeseni je bilo pred štirimi leti. Mrzel in neprijazen večer je bil, po nebu so se podili oblaki in veter je stresal okna in zaganjal vanje dežne kaplje. Ura je z drobnim, eingljajočim glasom odbila že deset, a Francelja še ni bilo.

Čudno in nemirno ji je bilo v srcu. Navadno je bil ob osmih doma, a noč je že deset, pa ga še ni.

Ni ji dalo miru. Šla je k oknu in je odprla. Mraz jo je stresel in v obraz so ji škropile mrzle kaplje. Toda ni se umaknila. Gledala je na ulico, a nikogar ni bilo doli. Plinovi plamenčki so se nemirno gibali sem in tje in njih odsev je trepetal v motnih lužah po tleh. Gledala je pazno na ulico,

NOVICE

Današnja številka ima prilogo „Družinski Prijatelj“.

n Profesor Ujčić in . . . liberalci En gospod v našem uredništvu, star prijatelj in sošolec prof. Ujčića, je prejel od istega povodom napadov od strani znanega tržaškega lista nastopno privatno pismo, katero nam je dovolil obelodaniti:

Gorica, 20. I. 908.

Predragi!

Zahvaljujem se Ti, da me je sicer mlada pa že čvrsta „Zarja“ branila proti napadom tržaške „Ed.“ Glede napadov samih pa Ti lahko rečem: Hrvat sem rojen in Hrvat ostanem do smrti; tega mi tržaški list ne vzame, če tudi spremeni moje ime stokrat v Uicich.

Oni duhovniki (?) pa, ki čutijo poklic, da me kontrolirajo, naj bi poročali vedno le lojalno, strogo objektivno in brez zavijanj. Če so res duhovniki, jim bo gotovo znan tudi tekst: Joan. 4, 21.

Ako je nekaterim žal, da sem postal profesor, jim pri najboljši volji ne morem pomagati. Zakaj se niso ti zdaj tako „nezadovoljni“ gospodje podvrgli izpitu? Saj je vse tako lahko.

Kar se tiče moje teološke naobrazbe pa so že sodili drugi činitelji, ki razumejo o stvari nekoliko več, kakor oni gospod, ki je pisal v „Ed.“ Memento mei in pristrčen pozdrav!

Tvoj Ujčić.

Mi smo bili vedno prepričani vključ člankom v tržaškem dnevniku, da g. Ujčić ljubi svoj materski jezik in svoj narod. Če bi pa kedo zahteval, da mora radi tega biti neprijazen ali kar nepravilen nasproti drugonarodnim, ta ne umeva pozicije, ki jo ima profesor raznonarodnih dijakov, in še povrh tega profesor moralke, katera pravi: „Ljubi svojega sovražnika“ (toliko več političnega nasprotnika) in „ni razlike med Grkom in Židom.“

Čudno je tudi, da je tržaški dnevnik postal tako „nervozen“ le odkar je postal Ujčić definitiven. Prej se ga sploh ni spominjal. Iz te okoliščine pa smemo lahko sklepati, odkod nervoznost. Tudi si lahko mislimo vir, odkod so prišli dopisi, pa rajši molčimo. Marsikaj pride s časom že na dan. Kako pa zna biti tržaški dnevnik, ki očita g. Ujčiću preveliko prijaznost napram Lahom, kar „gentile“ v laškem jeziku, ko gre za ideale . . . pardon za denar, nam priča današnji uvodni članek: To so narodnjaki! Čitajte ga pazljivo!

n Malo odgovora je vendarle prišlo v tržaški dnevnik na naše članke o krivičnem sklepu občinskega zastopa v Dolini proti škofu. Ker vemo, da naši čitatelji ne berejo tržaškega dnevnika, priobčimo tu dotični „majhen odgovor“ dobesedno. Glasi se:

Malo odgovora. Iz Doline smo prejeli: Gospodom duhovnom, ki so podpisali udanostno

izjavo mil g. škofu, je gotovo znano, do kake meje more imeti občinski zastop dolinski zaupanje do mil. g. škofa, kakor tudi do nekaterih na izjavi podpisanih gospodov.

Od izvestne strani se govori tudi o nekem ukazu italijanskim duhovnikom, naj se uče slovanske jezike. To je dobro promišljen maneuver, ki naj utiši tiste duhovnike, ki še čutijo z narodom. Ta maneuver pa ne bo koristil ne slovenskemu narodu in tudi ne verski stvari. Občina dolinska ima že izkustva s takimi duhovniki in Bog ne daj našemu narodu več takih mož. Želim vsakomur vse najboljše, a tudi izmučenemu narodu božjega miru. —

Spoštovanjem

Josip Pangerc s. r.
župan.

Tako se glasi ta „mali“, pa tudi krotek odgovor. Zelo nas veseli, da so si gospodje naše zadnje opomine in dobre nauke vzeli tako lepo k srcu in da kažejo skoro en malo dobre volje k poboljšanju. Iz krivičnega in slovenski narod zatirajočega škofa, kateremu so izrekli svoje popolno nezaupanje, so napravili milostljivega gospoda, kateremu je vendarle možno do neke meje zaupati. Istotako nas veseli, da želi g. župan vsakemu — seveda tudi nam — vse najboljše. Altretanto! Sicer pa se nam zde gospodje sedaj — če le ne prepozno — na pravi poti, ker žele „izmučenemu narodu božjega miru“. Gotovo so ga sami najbolj potrebni. Saj vedo, da še obstoja proti žaljivcem uradne osebe en avstrijski paragraf, in mi se ne bi prav nič čudili, če bodo možje, ki so se upali škofa javno krivično stamotiti, prešli ta ali oni dan kako cesarsko-kraljevo plavo kuverto iz Trsta.

n Slovensko petje v tržaških cerkvah. Vodstvo bratovščine sv. Cirila in Metodija v Trstu javlja, da so njeni dosednji cerkveni pevci začetkom tega leta odstopili od petja. Zahtevam teh pevecv ni moglo vodstvo bratovščine nikakor ugoditi, ker se te zahteve v duhovnem obziru niso strinjale z namenom in duhom bratovščine, v materialnem pogledu pa bile naravnost pretirane. Bratovščina mora ostati neodvisna bratovščina in delovati mora le v duhu bratovščine, kakor zahtevajo njena pravila.

Radi tega pa ne bode bratovščina nikakor propadla, ampak spopolniti se mora tako, da bo odgovarjala popolnoma svojemu vzvišenemu namenu.

Zato se vodstvo bratovščine obrača prvič do onih dosedanjih pevecv, katerim je v prvi vrsti verska in tudi narodna stvar še na srcu (ne pa le denar in posvetno društvo!), do onih torej, ki imajo še dobro voljo, da se otresejo nekih ne posebno hvalevrednih in neopravičenih osebnih obzirov ter ostanejo še nadalje zvesti pevci naše drage nam bratovščine. Dalje pa vabi vodstvo bratovščine tudi druge novepevske moči, krščanske može in mladeniče, ki se čutijo sposobne za petje, da pristopijo takoj kot udje k pevskega zboru. Pevci dobe tudi primerno nagrado. —

Vsi pevci ki hočejo sodelovati pri bratov-

ščini, naj se zgledajo pismeno ali ustno pri predsedniku bratovščine č. g. M. Skabar-ju - Via] s. Marco 4, III.

Vodstvo bratovščine sv. Cirila in Metodija v Trstu.

n V Lurd se popeljejo nemški romarji iz Dunaja dne 4. maja t. l. Peljali se bodo preko Koroške. Kdor se jim pridruži v Beljaku na Koroškem, plača za vožnjo tja in nazaj s hrano vred 235 K v III. razredu.

n Slovenci v Afriki. Iz Aleksandrije nam piše prijatelj: Z novim letom se je „krščanska zveza Slovenk“ preselila iz azila nemških sester sv. Karla Boromeja, kjer je bila 4 leta, v novo slovensko šolo. To je čisto naravno in tudi naša dolžnost po reku „svoji k svojim“ Krščanski nauk pa imamo v kapeli evropske bolnice, kjer je bil prvo nedeljo t. l. govor o papeževem in cesarjevem jubileju, zlasti kako naj ga mi Slovenci v Aleksandriji praznujemo. Sklenili smo podpirati z združenimi močmi svojo prvo slovensko šolo v Afriki. Zadnji čas je namreč precej trda z našo šolo v gmotnem oziru. Prispevki so že davno pošli, novih pa ni, ker nekatere tukajšnje rojake silno občutno tare nesrečna denarna kriza, nekateri drugi so nam pa še precej odtujeni in brezbrizni za naše narodne naprave. Zato, dragi rojaki v domovini, ne pozabite nas!

P. Benigen Snój,
Aleksandrija, Sv. Katarina.

n Razglednice z moško in žensko okoličansko narodno nošo dobite na prodaj v tobakarnah, kjer se prodaja „Zarja“. Sezite po njih!

n Velikodušen dar. Veleč. g. Iv. Narobe, župnik v pokoju v Kamniku na Kranjskem, je daroval zavodu čč. šolskih sester v Tomaju znatno svoto 450 K. Za ta blagi čin mu bodi izrečena prav srčna zahvala. Bog daj mnogo posnemovalcev!

n Družba sv. Rafaela v varstvo izseljencev je imela v svoji tržaški podružnici zadnji mesec to-le poslovanje: navodila je dala peterim izseljencem, pisem je sestavila 14, posebno pomoč pa je nudila v enem slučaju. Vzela je v varstvo eno družino, ki se je povrnila iz Novega Jorka, ji preskrbela znižano vožnjo v domovino in reklamirala izgubljeno prtljago. Urad Rafaelove družbe je v ulici G. Gallina št. 6.

n Pačenje krajevnih imen. Neštevilnokrat smo se že čudili marsikateremu italijanskemu listu — in tudi takemu od kojega bi si kaj ljubšega pričakovali — ki, na raboto, pači imena slovenskih in hrvatskih mest po okolici Trsta in v Istri. Mi se ne zmenimo dosti za tako postopanje, ker smo prepričani da pačenje ne bo spremenilo značaj mesta in ljudstva, ampak žal nam je, da se italijanski listi sami iz sebe norčujejo. Ti gospodje so se gotovo enkrat učili, da od resnega do smešnega je en sam korak. Kaj porečejo torej, ako začnemo po njihovem vzgledu tudi mi pačiti imena italijanskih mest; n. pr. Ravenna v „Repnico“. Za voljo božjo Dante postane na enkrat Repničan, a marsikateri hudobnež pa bode Repničana spremenil v „Ribničana“. Malo več resnosti ne bi torej škodovalo.

toda nikogar ni bilo. Čez dolgo časa se je prikazal nekdo, gugajočih korakov se počasi plazil ob zidu in stiskal klobuk na glavo. Strah jo je obšel — morda je Francelj. A ni bil. Postava je izginila za voglom in zopet je bilo vse prazno. Vedno gostejše kaplje so škropile z neba in veter se je zaganjal v tla, da so svetilke skoro ugašale. Mraz jo je stresal in ni več mogla obstati pri oknu.

Zaprta je in sedla k mizi. Začela je moliti, a skrbi ji niso dale miru. Solze so ji stopile v oči in jok jo je premagal. Počasi je potekal večer in mučna in težka tišina je bila v stanovanju. . .

Oči so ji gorele od solza in luč na mizi je že pojemale, ko je nekdo potrkal. Vsa vesela je hitela odpirat, ker je bila prepričana, da je Francelj.

„Mati, nemara ste že bili v skrbeh? jo je povprašal, ko je vstopil, in ji ves vesel stisnil roko. V obraz je bil rudeč in oči so se mu svetile veselo, preširno, dasi je bil zunaj neprijazen večer in je bila obleka Franceljeva vsa mokra.

„Oh, Francelj, čemu si mi napravil take skrbi? Bala sem se že!“ ga je karala.

„Prijatelji . . . mati, vesela družba. . . in človek se težko reši!“ je veselo odgovoril.

Ni ga karala dalje, vesela je bila, da se je vrnil. . .

Potem je prišlo gorje, naenkrat in nepričakovano. . .

Iz tistih časov ni imela prijetnih spominov. Le vroče, divje sanje so ji še ostale, krvavo-goreče postave, ki so bežale v divjih krogih pred njenimi očmi in z gorečimi rokami ji pretile in zopet bežale. . .

Kakor žareče železo so bile njih roke, če so se dotaknili ti prsti njenih oči . . . Ah, te oči . . .

te revne oči . . . Potem noč in tema, kakor bi bila umrla . . . A prišle so lepše, pokojnejše misli, počasi so prihajale . . . angeli z nedolžnimi, nežnimi obrazi so se ji kazali in jo božali z mehкими rokami. . . A vse je bilo tako čudno in nenavadno. . .

Prijetna toplota je bila krog nje, po dolgem času je slišala zopet znan cingljajoči glas ure in zdelo se ji je, da se rahlo stresejo šipe pri oknu in da je zunaj veter. A bila je tema, noč. . .

„Kje sem?“ je vprašala.

„Pri meni, mati! Hvala Bogu, da ste izpregovorili!“ je odgovoril Francelj in jo poljubil na čelo. Toda videla ga ni.

„Kako je bilo z mano?“ je vprašala začudena.

„In prižgi luč, da te bom videla!“

„Luč? . . . Čemu? . . . Saj je solnce zunaj, mrzlo zimsko solnce, in komaj tri popoldne!“ je odgovoril Francelj.

„Solnce? . . . Francelj moj . . . jaz solnce ne vidim! . . .“

Tedaj je on zaihtel in solza je padla na njeno čelo.

„Torej je res, kar je dejal zdravnik. Mati, vi ste oslepli!“ Nemirno in pretrgano je govoril in zopet je padla druga solza na njeno desno oko.

„O Bog!“ je vskliknila. — Nič več luči, nič več Francelja, ničesar več ne bom videla — nikoli več. . . — Neskončna žalost in strah sta jo obšla.

In Francelj je govoril pretrgano in tiho dalje, a ona ga ni skoraj umela.

„Že dolgo ste bolni, mati, od onega večera pred vsemi Svetimi in zdaj je že štirinajst dni od tedaj. . .“

Umolknil je, razločno in enakomerno je tiktakala ura na steni in šipe so pritaženo cingljale, ker jih je stresal veter.

„Ne bodi žalosten, Francelj, tako je moralo biti. . .“ je izpregovorila počasi in bridka, grenka žalost je za hip odnehala in nekaj kakor tiha udanost ji je prihajalo v sree. . .

Polagoma je šlo na bolje. Onemoglost jo je zapuščala, začela je vstajati in hoditi po sobici.

Le luč, svetla luč oči se ji ni hotela vrniti. Francelj je delal po noči in je bil po dnevu doma. A bilo je otožno življenje, vse drugačno kakor v prejšnjih časih. Ljubil jo je Francelj, vse bi bil dal zanjo — a srečen ni bil ne on ne ona.

Polagoma in dolgočasno je potekal adventni čas in prišel je sveti večer in tedaj je šla s Franceljem prvič po bolezni k polnočnici. Mnogo ljudi je bilo v cerkvi, lepe božične pesmi so se glasile s kora kakor sladke misli iz lepih, preteklih dni.

Mrzla, pokojna noč je bila, ko sta se vračala domov. Hodila sta počasi in Francelj jo je varno vodil. Ko sta prišla domov, je kmalu prasketal v pečici ogenj in prijetna gorkota se je širila po sobi.

Ona je sedela pri mizi in Francelj je zaupno govoril z njo. Nekako v zadregi je bil, kakor bi prikrival kako skrivnost. Polagoma ji je odkril vse in povedal, da ljubi lepo in dobro dekle. Bogata ni, a ima zvesto srce in ga ljubi z vso močjo deklške duše. Težko mu je življenje brez nje in rad bi ji dal roko v večno zvezo.

„Bog te blagoslovi, Francelj, in ti daj srečo na tem potu!“ mu je odgovorila počasi in s trepetajočim glasom in mu prekrizala čelo kakor nekoč, ko je bil še otrok.

„Hvala vam, mama!“ je odgovoril on ves srečen in jo poljubil. . . (Dalje prihodnjič.)

Iz okolice.

o Navdušen pozdrav smo pejali iz spodnje okolice. Glasi se: Kdo se ne bi razveselil, ko vidimo, da se je vendar enkrat osnoval list, ki smo si ga že zdavno želeli na tržaskih tleh, list, ki ga z veseljem vzame v roko vsak krščansko misleč tržaški Slovenec, bodisi omikanec, bodisi kmet ali delavec. „Zarjo“ razširjamo vsi, vsak po svojih močeh, saj njen namen ni cepiti, ampak družiti nas Slovence pod krščansko socialnim praporom. Tako združeni bomo vsestransko napredovali, saj pravi že naša pristno domača prislovica, da dva vola ložje vlečeta, kakor jeden sam.

o Na Opčini je napravila tramvajska družba novo drsališče na ledu nedaleč od pokopališča. Izletniki iz mesta se zlasti ob nedeljah mnogo brojno poslužujejo drsališča v svojo zabavo; no če se pri tem komu izpodrsne, da zadene z nosom ob led, je tudi zabava, če prav ne prijetna onemu, ki je padel.

Statistika. Na Opčini je bilo tekom l. 1907. rojenih 99 otrok, umrlo jih je skupno 76, poročenih pa je bilo 29 parov. Skupno število duš v župniji (brez Trebič) je približno 2000, v Trebičah pa blizu 900.

o Sv. misijon v sv. Križu se je vršil pretekli teden ob najugodnejšem vremenu in ob ogromni vdeležbi župljanov. Tujcev ni med tednom veliko prihajalo, ker se radi pretesnega prostora v cerkvi ni naznanil sv. misijon sosednim župnijam. Vendar so bili cerkveni shodi (da govorimo v »rudečem« žargonu) vsak dan tako impozantni, da so se sicer listom kar sline cedile po taci shodih in so se jih udeleževali vsak večer skoro vsi tukajšnji sodrugi. Kakor se sodi, je bilo k večem 4 ali 5 tako zagriženih, da se niso nikdar prikazali v cerkvi med sv. misijonom, če tudi je tudi te radovednost vlekla v cerkev. Toda ta četvorica ali petorica je hotela pokazati, da je dosledna v svoji nadutosti, trdovratnosti in slepoti.

Sv. misijon sta vodila P. Kunstelj in P. Pirstov. Ljudstvo je sledilo z veliko pazljivostjo njunim govorom. Ne samo pri večernih, ampak celo pri jutranjih govorih ob 5½ zjutraj smo opazili v cerkvi take osebe, ki so se vsled socijalistične gonje že več let ogibale cerkve.

Sv. obhajilo je prejelo okolo 900 oseb.

To je mnogo, ako vpoštevamo nesramno teroriziranje mladine katero so vprizarjali nekateri »svobodoljubni« sodrugi. Ta sodrga se je nastavljal v bližini cerkve in je z risovimi očmi opazovala, kdo prihaja v cerkev. Par taci potepuhov se je celo priplazilo zvečer do spovednic, da so špijonirali, ako bi se kdo njihovih privržencev predrznil pristopiti k sv. spovedi. Potem pa so nekateri zunaj cerkve dajali oddušek svoji »svobodoljubni« duši se zasmehovanjem, zaničevanjem in preklinjevanjem.

Živela tako svoboda! Križki sodrugi so lahko ponosni na tako svobodo. Le tako naprej! Mi pa bomo že skrbeli, da se bodo ovekovečili radi svoje skrajne »svobodoljubnosti«

— V nedeljo 19 t. m. na praznik presv. Imena Jezusovega se je sv. misijon sklenil najslovesnejše. Ob 9½ je bila pridiga o presv. Srcu Jezusovem in za tem slovesna sv. maša.

S to jutranjo slavnostjo je bila javno vpeljana v naši župniji novoustanovljena bratovščina presv. Srca Jezusovega. Popoldne ob 1½ je bila sklepna pridiga, na to pa pri najkrajšem vremenu veličastna procesija presv. R. T., katere se je vdeležilo na stotine ne samo žensk, ampak tudi mož in mladeničev. Le nekatera ponesrečena bitja so, kakor nekdanji farizeji ob slovesnem vходу Jezusovem v Jeruzalem, z zavistjo in gnjevom v srcu in s klobukom na glavi v primerni daljavi, gledale to veličastno procesijo, ki je glede vdeležbe mož in mladeničev presegala vse dosedanj procesije presv. R. Telesa. Mladenči in močje, le tako naprej, s pomilovalnim preziranjem boste najprej uničili to nečedno strupeno golazen.

o Odgovor na članek iz sv. Križa v »Dejavskem listu« št. 3 pride v prih. številki. Odgovor bo tak, kakor si ga zaslužijo taki dopisniki. Sicer pa hvala za reklamo. Če Križani že sedaj tako radi čitajo »Zarjo« imajo pri tem največje zasluge sodrugi, ki tako neumno pišejo.

o Nesreča. Iz Opčin nam poročajo: V ponedeljek 20. t. m. je 16-letni Janez Tavčer (po domače od Mihata Pikola) prirejal mine. A ponesrečilo se mu je. Mina se je pred časom užgala in ga močno poškodovale. Levo roko mu je razneslo in hudo razmesarilo. Po obrazu je ožgan in pobit. Pravijo, da bo prišel ob desno oko in da je tudi levo v nevarnosti. Ponesli so ga hitro k tukajšnemu zdravniku in odvedli potem v bolnišnico.

o Tri lumpace so prišli v sredo zvečer na skalasanti. Pravijo, da je eden med njimi morilec kočijaža Vidau pri Sežani.

Iz Istre.

i Iz našega Brega. Gospod urednik! One bridke resolucije občinskega zastopa v Dolini z dne 30. novembra 1907 pa le še niste priobčile. Takega zgodovinsko važnega dogodka, ki tvori mejnik med starim in novim vendar le niste smeli prezreti.

Morda je še prečitali niste pazljivo. Glasi se tako le:

«Zastop občine Dolina v Istri zbran v seji dne 30. novembra 1907 protestuje najodločneje proti postopanju tržaškega škofa in njegovih duhovnov proti listu „Edinost“ in proti slovenski narodnosti sploh ter mu izreka popolno nezaupanje. Vabi tržaškega škofa, da svoje tozadevne ukaze in navodila prekliča. Ako bode cerkev tako z nami postopala, smo siljeni Boga moliti brez taci duhovnikov, ker mi zahtevamo duhovne, ki bodo z nami čutili in bodo naše narodnosti. Županstvu se nalaga, da ta sklep na pristojnem mestu priobči.»

Pred vsem je treba pomisliti, da poznajo od tržaškega dnevnika patentirani narodnjaki v javnem življenju večinoma le dvojno duševno razpoloženje. Ali so namreč »nepopisno navdušeni« ali pa »nečuvno ogorčeni«. Za navdušenje so potrebne golide runje brežanke, za ogorčenje je pa dovolj, da škof ali kak duhovnik stori svojo dolžnost.

G. župan dolinski jo bil dne 30. novembra nečuvno ogorčen. Njegov govor je priobčil tajnik doslovno po občinskem zapisniku v tržaškem dnevniku od nedelje dne 12. t. m. Tajnik zatrjuje, da je župan »začel govoriti v jako vznešenih besedah in poznalo se mu je na obrazu, da njegova izvajanja uprav kipe iz srca pošteno-mislečega rodoljuba«. Županov govorniški vnos je prikipel do vrhunca pri teh-le besedah:

«Toda obupati ne smemo, ker: Propadle so države, da celo cerkve, a narodi so vedno ostali. Znano Vam je dobro, da e tržaški škof Nagl udaril po slovenskih listih, hoteč s tem uničiti solidarnost naroda in duhovščine v njegovi škofiji. Prepoveduje duhovnom in vernim čitati list »Edinost«, katera ni še nikdar nič proti veri pisala, a priporoča čitanje italijanskih, da celo židovskih listov. Njemu je ljubši italijanski Žid, nego slovenski katoličan. Na ta način hoče zanesti tudi k nam enaki prepri in strankarstvo kakor je na Kranjskem.»

Gospod urednik! Če bi te besede bile koruza in bi jih kura pozobala, bi gotovo od ujadi erknila, občinski očetje pa so se nečuvno zgražali nad toliko škofovo krivičnostjo.

Zato so res sklenili, naj se pošlje protest proti škofovemu ravnanju, ki »slovenske liste prepoveduje, italijanske in židovske pa celo priporoča«

In to je bilo vse. Tajnik Sancin pa hoče v tržaškem dnevniku s sejmim zapisnikom v roki svet prepričati, da je bila uvodoma ponatirjena resolucija v občinski seji sklenjena, češ, ker je to v sejmim zapisniku, mora biti tudi res. Pa mi vemo, kako se sejni zapisniki izdelujejo in če nasprotno trdimo, vemo to od mož, ki so bili pri seji navzoči in ti z vso gotovostjo trde, da priobčena resolucija ni bila niti prečitana niti sklenjena v dotični seji. To pribijemo na čast dolinskim odbornikom pred vsem slovenskim svetom.

Resolucija je bila tedaj še le potem sestavljena in spravljena v sejni zapisnik in slovenski svet naj jo smatra le kot zasebni izliv dolgo zadržanega liberalnega gnjeva nekaterih občinskih mož, ki so pa še sami poslušali komando od drugod.

Če tajnik nato ne molči, potem g. urednik, pa le prostora meni!

Eden, ki z njimi ne čuti.

i Nekaj čudežnega se nam poroča iz Jelšan. Povsem zanesljiv dopisnik nam javlja: V vasi Lipa jelšanske župnije živi vdova Marjeta Bursa roj. Simčič, ki ni že od 23. decembra minolega leta ničesar zavžila in izgleda zdrava ter trdi, da bo še naprej brez hrane živela »z božjo pomočjo, kakor drugi ljudje, ki jedo.« Da od omenjenega dne res ničesar ni zavžila, to so pripravljeni domači potrditi vsak čas s prisego.

i V Dekanijah so končale občinske volitve 18. t. m. Kakor nam poroča naš dopisnik, je zmagala stara stranka.

i O laški šoli na Dol. Škofiji smo prejeli daljši dopis, ki ga objavimo prihodnjič.

i Za zidanje cerkve v Zamentu (občina Kastav) se je sestavil odbor, ki nabira milodare. Cerkev bo posvečena presv. Srcu Jezusovemu. Vas Zament je cerkve res potrebna, saj šteje že približno 1500 prebivalcev, po večini delavcev, ki imajo precej daleč v cerkve pri sv. Križu. Milodare prejema župni urad v Kastvu.

Iz Krasa.

k V Lokvi se jih je rodilo 35, umrlo 41, poročenih 9 parov.

Ob inske volitve bodo baje še ta mesec v Lokvi. Eni preroki govore, da dobimo novega župana, drugi pravijo, da bode ostalo vse pri starem.

Uzmov čev tudi v Lokvi ne manjka.

Najbolj jim diši slanina. Nimajo slabega okusa. Čedalje bolj pogosto se čuj jo tožbe, da je v raznih hišah zmanjkalo mesa, klobas in kokoši. Zato, nočni čuvaji, pozor! »Ne kradi«, smo slišali v cerkvi in šoh. Ali nekateri nočejo poznati te zapovedi in mislijo, da — ne velja več.

Iz Repentabra smo prejeli daljši dopis o tamšnjem lepem napredku v cerkvenem petju. Žal, da nismo mogli dopisa spraviti v današnjo številko vsled prepričlega prostora. Prihodnjič!

DRUŠTVA.

dr. Kat. slov. izobraž. društvo v Trstu si je na zadnjem občnem zboru izvolilo nov odbor, kateri je že pričel živahno delovati. Predavanja bodo odslej po dvakrat na mesec in sicer vsak prvi in tretji ponedeljek ob ½8 uri zvečer v ulici S. Francesco d'Assisi šte. 15. I. nadstr. Prvo predavanje bo dne 3. februarja in sicer bo predaval č. g. J. Ukmar o veri in narodnosti. Društveniki pridite točno in polnoštevilno!

dr. Ženska Marijina družba. Skupni mesečni shod vršil se je preteklo nedeljo v znamenju kontrole. Bil je sicer še nekaj zmešnjave, ki so jo povzročile svojeglavne in manj goreče družbenice. Toda upamo, da bo ob prihodnjem shodu vse v redu. Novo predstojništvo je objavil in umestil ob asistenci družbinega voditelja preč. g. kanonik Frančišek Kosec, ki je tudi po izvršenem obredu nagovoril pred velikim oltarjem zbrane odbornice in jih bodril, naj pod vodstvom voditelja in v ljubezni tekmuječe med seboj posvetijo družbi svoje moči. — Nadaljni govor istega gospoda je veljal lepi trumi, sestoječi iz 32 deklet in 8 žen, ki so s svečami v rokah pred Marijinim oltarjem zbrane željno čakale vsprejema v družbo. Ob lepem govoru o pomenu družbe in o življenju v isti se je marsikateri oko porosilo. Velepomembno sprejemanje, ki je sledilo, se je sklenilo s svečanim blagoslovom. Gotovo se je ob tem shodu rodil marsikateri dobri sklep, ki prinese obilen sad v svojem času. Dekleta in žene, srčno naprej! Svet naj le nori in se razveseljuje. Vi stopajte po poti čednosti in uživajte mir, ki ga svet ne more dati.

dr. Marijina družba pri Sv. Ivanu je imela preteklo nedeljo občni zbor. Iz poročila posnamemo, da je bilo v pretečenem letu 800 K dohodkov in 903.48 stroškov. Kupila se je krasna zastava, priredilo več veselje in romarski izlet na Bled in Vintgar. Izvolil se je sledeči odbor: M. Godina, A. Brana, I. Zupančič, M. Gropajc, I. Vodopivec in M. Požar. — V nedeljo, dne 26. t. m. bo igra in sicer ob 5 uri pop. v zgornji dvorani obrtno-konsumnega društva pri Sv. Ivanu (pri cerkvi).

Koledarček. 26. jan. nedelja: Sveta družina, Polikarp škof. — 27. ponedeljek: Janez Zlatoust, cerkveni učenik. — 28. torek: Julijan, škof; Marjeta, devica. — 29. sredo: Frančišek Sal., škof; Konstantin, m. — 30. četrtek: Martina, dev.; 31. petek: Peter Nol., spozn., Marcela, vdova. — 1. februar sobota: Ignacij, škof; Efreim, cerkv. uč.

Zadnji krajec bo dne 26. ob 4 uri 7. min. pop. Vreme se nam obeta še nadalje lepo.

Listnica uredništva. Prejeli smo več dopisov, katerih danes ne moremo priobčiti, ker primanjkuje prostora, deloma smo jih pa tudi prepozno prejeli. Gg. dopisnike nujno prosimo, naj pišejo kratko, razločno in o pravem času.

V Mohorjevo družbo se vpišite kaj kmalu! Letos je čas vpisovanja samo do 5. februarja. Vpisujejo: pri Nov. sv. Antonu č. g. Tul Ivan, pri sv. Jakobu č. g. Skabar Matija, pri sv. Vincencu č. g. Zink Andrej, pri Starem sv. Antonu č. g. Ukmar Jakob.

Častiti sobratje!

Lepo Vas prosim, da mi pomagate posebno v tem času širiti med ljudstvo knjižico »Ples«, ki se dobiva po 70 vin. pri upravnistvu »Plesa« v Trstu, ulica Vincenzo Bellini št. 2. IV.

Z bratskim pozdravom

Ivan Tul,

prireditelj knjižice.

Sepa sobica

z eno posteljo (tudi s hrano) se odda mladeniču. Ulica Fabbio Severo št. 9/B (pritliče desno).

Knjižico „Ples“

katero je razven šest škofijskih uradnih listov (Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor, Poreč in Trst) priporočilo še mnogo drugih slovenskih in hrvaških listov, kar najtopleje priporočamo. Cena 70 vinarjev brez pošte. Naroča se: Uprava «Ples-a» TRST Vincenzo Bellini 2, IV.

ZALOGA

likerjev v sodčih in butilkah
JAKOB PERHAVC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinjših in starih vin v butilkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovinci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku-tajniku Andreju Zink, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca).

Svetko Flanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi pošne pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag. veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstve poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko, kraški teran in refošk v butilkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnstvo.

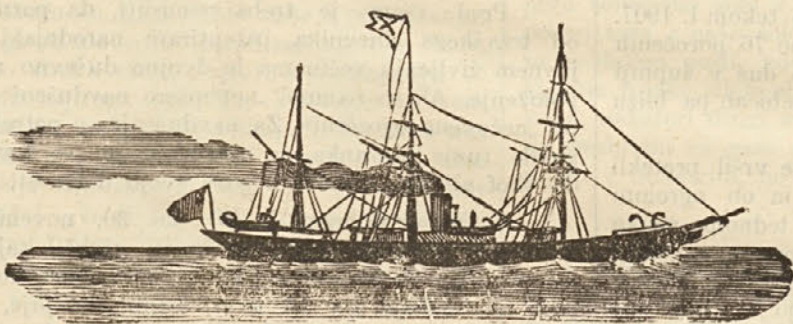
Prvi slovenski denarni zavod v Trstu Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Piazza Caserma šte. 2, 1 nadstropje (v lastni hiši).

Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4% v aga se lahko po 1 K. Rentni davek plačuje zavod sam in ne vlagatelj. Posojuje denar na menjice zastave in vknjižbe. Ima najmodernejšo varnostno ce-

lico, varno proti vlamu in požaru, v njej se shranjujejo lahko: vrednostni papirji, zlatnine, biseri, testamenti itd. Ako hoče kdo kupiti srečke na obroke mu to preskrbi posojilnica jako po ceni.

Z Bogom! Srečno pot! V daljno Ameriko!

Zakaj potujejo naši ljudje najraje čez Trst na ladjah avstro-ameriške parniške družbe (Avstro Amerikana Bratje Kozulić i dr.)? Odgovor:

Rafaelova družba v Trstu priporoča to iz teh le vzrokov:

Prednosti: v Trstu 1) smo mi doma, 2) smo pod avstrijskim varstvom do Amerike, 4) ni treba menjavati denarja, 5) si

lažje pomagamo v svoji materinščini (v prodajalnicah, uradih, cerkvah), 6) imamo večina slovenske sopotnike,

Prednosti: na ladjah avstro-ameriške (Avstro-Americana) plovitbene družbe:

1) domači ljudje v postrežbi, 2) domača kuhinja, 3) uvaževanje slovenskih jezikov, v napisih, govoru, v razvrstitvi (po narodnosti v izseljeniškem domu i na ladjah), 4) lastni izseljeniški dom, obdan z lepim vrtom na samem, izven mesta tik morja. Do poslopja električni tramvaj. Po vseh prostorih električna razsvetljava. Hrana in stanovanje brezplačno pred odplitvijo za 2000 oseb, 5) močne ladje, 6) v izseljeniškem domu nameravana katoliška kapela. Govorilo se je tudi o posebnem dušnem pastirju za izseljence, 7) strogo ločenje veroizpovedanja, narodnosti, spola, 8) Vožnja mnogo ceneja, 9) Zveza tudi v južno Ameriko. 1908. 10. Strogo nadziranje in počuk agentov, ki ne smejo vabiti še manj pa siliti ljudi v tujino.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Edina mehanična

Tovarna pokištva

v Trstu

tvrdke Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa 46.

— Skladišča Piazza Rosario št. 1. —

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsako-5° Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, gar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5° tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo.

Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d.

in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po

4 1/2%

Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetovinske duhovščine. Hranilne vloge sprejemata za našo hranilnico v Trstu č. gg. Francišek Guštin in Hadrijan Brumen. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vloga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Ves božji dan krožim po Trstu, a vse zastoj.

Kaj pa bi rad? Par dobrih čevljev. Če hočš dobiti dobrih čevljev in če nimaš prav polne mošnje, pojdi lepo cerkvi sv. Petra starij mestu ulica Rosario št. 2 in stopi v slovensko zalogo obuval. Čevljarski mojster Josip Stantič ti bo prav po domače slovensko postregel z najboljšimi čevlji za nizko ceno. Poskusi!

No, kako je bilo? Imenitno, izvrstno. Čevljev se tu dobi za vsako nogo, kakor da bi na nji vzrasli. — Ni čudno saj zalaga ta mojster tudi c. k. ljud.

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“